

לקוטי תורה • פרשת חקת • מאמר 6

והזה הטהור על הטמא ביום השלישי וביום השביעי

”והזה הטהור על הטמא ביום השלישי
וביום השביעי” (במדבר יט, יט)

מוקדש לכבוד

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ”ל
אבי הרבי, רבי לוי יצחק

LikuteiTorah.com

הפרשה החסידית

[/likuteitorah.com/he/likutei-torah/chukas/6](https://likuteitorah.com/he/likutei-torah/chukas/6)

1

וזהו הטהור על הטמא ביום השלישי וביום השביעי. הנה בתח"ה [בתחיית המתים] כתיב ביום השלישי יקימנו ונחיה לפניו [ע"י] במדרש רבה פ' וירא פנ"ו].

"והטהור יזה על הטמא ביום השלישי וביום השביעי". והנה, בעניין תחיית המתים נאמר: "ביום השלישי יקימנו ונחיה לפניו" [ראו מדרש רבה, פרשת וירא, פרשה נו].

והענין כי מחיה מתים הוא ברחמים רבים טל שעתיד להחיות בו את המתים והוא מקור י"ג מדה"ר [מדות הרחמים] וכמ"ש בד"ה ויאכילך את המן.

והענין הוא שהחייאת המתים היא ברחמים רבים: בטל שעתיד להחיות בו את המתים, והוא מקור י"ג מידות הרחמים, כפי שמבואר במאמר המתחיל "ויאכילך את המן".

והנה ת"ת [תפארת] שהוא מדת הרחמים מדתו של יעקב עולה עד הכתר בחי רחמים רבים בסוד בריח

והנה, תפארת, שהיא מידת הרחמים, מידתו של יעקב, עולה עד כתר, בחינת רחמים רבים, בסוד הבריה

התיכון המבריק מן הקצה אל הקצה בזהר ס"פ תרומה (דקע"ה ע"ב) וזהו ביום השלישי דייקא יקימנו ועמ"ש על פסוק זה לקמן גבי עשי"ת [עשרת ימי תשובה].

התיכון המבריק מן הקצה אל הקצה, בזהר סוף פרשת תרומה (דף קעה ע"ב). וזהו "ביום השלישי" דווקא — "יקימנו". ועיינו במה שנכתב על פסוק זה להלן, בעניין עשרת ימי תשובה.

וזהו ואשא אתכם על כנפי נשרים שהוא פני נשר בחי רחמים לעורר רחמים על ירידת הנפש ועי"ז ואביא אתכם אלי ממש. כנשר יעיר כו' ישאחו על אברתו כו'. כמ"ש במ"א.

וזהו "ואשא אתכם על כנפי נשרים": פני הנשר, בחינת רחמים, מעוררים רחמים על ירידת הנפש, ועל ידי כך "ואביא אתכם אלי" ממש. "כנשר יעיר" וגו', "ישאחו על אברתו" וגו', כמבואר במקום אחר.

2

ונחיה לפניו דייקא היינו שלע"ל [שלעתידי לבוא] יתגלה פנימי [פנימיות / פנימית] ע"י שלמעלה מהשבירה והתיקון כו'. וזהו ביום השלישי כו' וירא את המקום מרחוק והוא ע"ד ליעקב אשר פדה את אברהם

"ונחיה לפניו" — לפניו דווקא: כלומר, לעתיד לבוא תתגלה פנימיות עתיק יומין, שלמעלה מהשבירה והתיקון כו'. וזהו [פירוש] "ביום השלישי" כו', "וירא את המקום מרחוק". והדבר דומה ל"ליעקב אשר פדה את אברהם",

כי בחי' מרחוק הוא מה שרחוק מהשגה. אמרתי אחכמה והיא רחוקה ממני שאמר שלמה על מצות פרה אדומה.

כי בחינת "מרחוק" היא מה שרחוק מהשגה. "אמרתי אחכמה והיא רחוקה ממני" — כך אמר שלמה על מצות פרה אדומה.

3 וכי' [וכל זה] נמשך ע"י ביום השלישי כו' בחינת רחמים כנ"ל ועמ"ש במ"א ע"פ כי המצוה הזאת כו' ולא רחוקה היא כו'

וכל זה נמשך באמצעות "ביום השלישי" וכו' — בחינת הרחמים, כנזכר לעיל. וראו מה שנכתב במקום אחר על הפסוק "כי המצוה הזאת" וכו', "ולא רחוקה היא" וכו',

שנאמר על מצות התשובה כי הגם שההמשכה מבחי' כתר מקיף עליון מה שנק' רחוק אעפ"כ [אף על פי כן] קרוב אליך הדבר כו' והיינו כענין ואשא אתכם על כנפי נשרים כו' אלי כנ"ל.

שנאמר על מצות התשובה: אף שההמשכה היא מבחינת כתר, האור המקיף העליון, שהוא הנקרא "רחוק", בכל זאת "הדבר קרוב אליך" וכו'. וזהו כעין העניין של "ואשא אתכם על כנפי נשרים" וכו', "אלי", כנזכר לעיל.

4 והנה אפר הפרה הוא ג"כ בחי' תשובה לשרוף כל ההרהורין בישין כמ"ש במ"א ועי' נמשך מים חיים מבחינת אחכמה והיא רחוקה לרחוק שנעשה קרוב.

והנה, אפר הפרה הוא גם בחינת תשובה, השורפת את כל ההרהורים הרעים, כפי שמבואר במקום אחר. ועל ידי כך נמשכים מים חיים מבחינת "אחכמה והיא רחוקה" אל מי שהיה רחוק ונעשה קרוב.

וכענין ההזאה לטהר טמא מת ככה ממש יחיה איש את נפשו האסורה וקשורה בהבלי עולם ונחשבת כמת כמ"ש ויתן את רשעים קברו וכמארו"ל [וכמאמר רבותינו זכרונם לברכה] רשעים בחייהם קרויים מתים והיינו ע"י התעוררות רחמים רבים מלמעלה

וכמו ההזאה המטהרת את מי שנטמא במת, כך ממש יחיה אדם את נפשו, האסורה וקשורה בהבלי העולם ונחשבת כמתה, כפי שנאמר: "ויתן את רשעים קברו", וכמאמר רבותינו זכרונם לברכה: "רשעים בחייהם קרויים מתים". והדבר נעשה על ידי התעוררות רחמים רבים מלמעלה,

ולכן ההזאה הוא ג"כ ביום השלישי ע"י שמעורר רחמים על נפשו ברחמיך הרבים רחם עלינו כו' והוא רחום יכפר עון כו'.

ולכן ההזאה היא גם ביום השלישי: על ידי שאדם מעורר רחמים על נפשו — "ברחמיך הרבים רחם עלינו" וכו', ו"והוא רחום יכפר עוון" וכו'.

5 ועמ"ש בדי"ה ראיתי והנה מנורת זהב בענין ברחמיך הרבים כו'. וביום השביעי הוא בחי' מלי'

ועיין במה שנכתב במאמר הפותח במילים "ראיתי והנה מנורת זהב", בעניין "ברחמיך הרבים" וכו'. ו"ביום השביעי" הוא בחינת מלכות,

והוא בחינת דוד ובז' אושפיזין יעקב הוא הג' ודוד הוא השביעי ובחי' דוד שהיה מרכבה לבחי' מלכות לפי שהוא בחי' דוד עבדי

שהיא בחינת דוד. וכין שכעת האושפיזין, יעקב הוא השלישי ודוד הוא השביעי. ובחינת דוד, בכך שהיה מרכבה לבחינת מלכות, היא משום שהוא בחינת "דוד עבדי".

והנה כתיב כי לי בניי [בני ישראל] עבדים פי' ע"י שיהיו בבחי' עבדים עי"ז יהיו לי ממש.

והנה כתוב: "כי לי בני ישראל עבדים". פירוש הדבר: על ידי שיהיו בבחינת עבדים, יהיו משום כך ממש "שלי".

6 וכמ"ש במ"א ע"פ ועתה יגדל נא כו' שבחי' עבד שהוא הביטול לגמרי בלי שום טעם ודעת שרשו גבוה

מאד

וכפי שמוסבר במקום אחר על הפסוק "ועתה יגדל נא" וגו': לבחינת עבד, שהיא ביטול מוחלט בלי שום טעם ודעת, יש שורש נעלה מאוד;

והיינו שממשיך מבחי' כתר שלמעלה מהחוי"ב [מהחכמה ובינה] והוא בחי' מלי' דא"ס וזהו בחי' לי ממש ע"ד המבואר במ"א ע"פ וארשתיך לי לעולם כו' שבבחי' זו אין שייך שינויים כו'.

כלומר, הוא ממשיך מבחינת כתר, שלמעלה מחכמה ובינה, והיא בחינת מלכות דאין סוף. וזוהי בחינת "לי" ממש, על דרך המבואר במקום אחר על הפסוק "וארשתיך לי לעולם" וגו': שבבחינה זו לא שייכים שינויים וגו'.

7 וגם הנה שרש טומאת מת נמשך משבה"כ [משבירת הכלים] ז' מלכין דתהו שמתו כו' בלע הוא בחי' הדעת

כו'

יתרה מזו, שורש טומאת המת נמשך משבירת הכלים — שבעת מלכי תוהו שמתו וכו'; בלע הוא בחינת דעת וכו'.

וזהו ג"כ ענין עץ הדעת טוב ורע. משא"כ בחכמה עילאה כתיב ימותו ולא בחכמה עץ החיים.

וזהו גם עניינו של עץ הדעת טוב ורע. ואילו על החכמה העליונה נאמר: "ימותו ולא בחכמה" — עץ החיים.

וכש"כ [וכל שכן] בבחי' כתר כו' חיי החיים כו' וזה נמשך ע"י הביטול שלמעלה מהדעת שהוא בחי' ביום השביעי כו'.

וכל שכן בבחינת כתר וכו', חיי החיים וכו'. והמשכה זו נעשית על ידי הביטול שלמעלה מהדעת, שהוא בחינת "ביום השביעי" וכו'.

ועמ"ש בפי' ויקהל בד"ה קחו מאתכם תרומה. בענין ועד אין לו הפסק כו' ע"ש וזהו ענין דוד חי וקיים. ועיין במה שכתוב בפרשת ויקהל, בדיבור המתחיל "קחו מאתכם תרומה", בענין "ועד אין לו הפסק" וכו'; עיין שם. וזהו ענין "דוד חי וקיים".

8 והנה גם ביעקב ארז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] יעקב אבינו לא מת שהוא מבחי' שלמעלה מהשבירה

וכמבואר במ"א ע"פ מאמר הזהר ס"פ ויגש ע"פ ויברך יעקב את פרעה כו'

והנה גם על יעקב אמרו חז"ל: "יעקב אבינו לא מת", משום שהוא מבחינה שלמעלה מהשבירה, כפי שמבואר במקום אחר על מאמר הזהר בסוף פרשת ויגש, על הפסוק "ויברך יעקב את פרעה" וכו'.

ועמ"ש"ל [ועיין מה שכתוב לעיל] בפי' וישלח ע"פ ויאבק כו' בענין כי לא יכול לו כו' ולכן ההזאה לטהרת טמא

מת להעביר רוח הטומאה הוא דייקא ביום השלישי וביום השביעי ועמ"ש ע"פ ויאכילך את המן:

ועיינו במה שנכתב לעיל בפרשת וישלח, על הפסוק "ויאבק" וכו', בענין "כי לא יכול לו" וכו'. לכן ההזאה לטהרת מי שנטמא במת, כדי להעביר את רוח הטומאה, נעשית דווקא ביום השלישי וביום השביעי. ועיינו במה שנכתב על הפסוק "ויאכילך את המן".

על המהדורה

המהדורה הזאת כוללת לשון המאמר והתרגום לעברית של ימינו.

The Hebrew text of Likkutei Torah: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

התרגום שלנו לעברית של ימינו, מתוך התרגום האנגלי שלנו מלשון הקודש, בלי הערות קה"ת: CC BY 4.0.

המהדורה כולה: CC BY-NC 4.0. מותר להעתיק, להדפיס ולהפיץ בחינם, בציון Kehot Publication Society ו־likuteitorah.com; אסור למכור.
/https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0

התרגום לעברית נעשה מהמהדורה האנגלית של likuteitorah.com בעזרת בינה מלאכותית (openai/gpt-6-luna-pro:batch), כשלשון המאמר לצדו לבדיקה. עדיין לא עבר עריכה אנושית. כל דבר חשוב יש לבדוק מול לשון המאמר.

הרבי ביקש ללמוד את מאמרי פרשת השבוע, «הפרשה החסידית», באותו שבוע, מחולקים לשבעת ימיו (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725). למה ללמוד, וברכות הרבי: /likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha (Toras Menachem vol. 42, pp. 306-309).

מיזם חינוכי ולא מסחרי. אין כאן מכירה. אין שיוך לקה"ת, ל־Sefaria או לספריית ליובאוויטש. © likuteitorah.com

מתוך /likuteitorah.com/he/likutei-torah/chukas/6

מוקדש לכבוד

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

אבי הרבי, רבי לוי יצחק